

Eduskunnan vastaus hallituksen esitykseen eläinsuojelulaiksi

Eduskunnalle on vuoden 1995 valtiopäivillä annettu hallituksen esitys n:o 36/1995 vp eläinsuojelulaiksi. Eduskunnalle on maa- ja metsätalousvaliokunta antanut asiasta mietintönsä n:o 10/1995 vp.

Eduskunta edellyttää, että maa- ja metsätalousministeriö seuraa tarkoin turkistarhauksessa tapahtuvia muutoksia ja laatii tilanteen niin vaatiessa tarvittavat säädösmuutokset.

Eduskunta edellyttää, että uutta eläinsuojelulakia toimeenpantaessa kielletään munivien kanojen pitäminen munitustarkoituksessa häikeissä 1 päivästä tammikuuta 2005 lukien, ellei EU:ssa tai Pohjoismaissa vallitseva käytäntö puolla pidempää siirtymäaikaa. Mikäli EU-lainsäädäntö kieltää häkkikanaloiden käytön aikaisemmin, tulee näin menetellä Suomessa-

kin. Investointituet tulee suunnata vaihtoehtoisia tuotantotapoja edistävällä tavalla.

Eduskunta edellyttää, että ennen asetuksen antamista maa- ja metsätalousministeriö toimittaa maa- ja metsätalousvaliokunnalle selvityksen mikrosirun käytöstä eläinten merkitsemisessä ja tunnistamisessa ja siihen liittyvistä mahdollisista haittavaikutuksista.

Eduskunta edellyttää, että hallitus selvittää, millaista säädöspohjaa tuotantoeläinten pitoon liittyvän valvonnan järjestäminen omavalvontasuunnitelman avulla suurehkoissa eläintenpitoyksiköissä vaatii ja mitä siitä seuraa, sekä saattaa esityksensä säädöstason sitä vaatiessa eduskunnan käsiteltäväksi.

Eduskunta on hyväksynyt seuraavan lain:

Eläinsuojelulaki

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 luku**Yleiset säännökset****1 §***Lain tarkoitus*

Tämän lain tarkoituksena on suojella eläimiä parhaalla mahdollisella tavalla kärsimykseltä, kivulta ja tuskalta.

Lain tarkoituksena on myös edistää eläinten hyvinvointia ja hyvää kohtelua.

2 §*Soveltamisala*

Tätä lakia sovelletaan kaikkiin eläimiin.

Metsästyksen, kalastuksen, eläinten lääkitsemisen, eläinjalostuksen, eläinten keinollisen lisäämisen, geenitekniiikan ja luonnonsuojelun osalta noudatetaan lisäksi, mitä niistä erikseen säädetään.

2 luku**Eläintenpito****3 §***Yleiset periaatteet*

Eläimiä on kohdeltava hyvin eikä niille saa aiheuttaa tarpeetonta kärsimystä. Tarpeettoman kivun ja tuskan tuottaminen eläimille on kielletty. Lisäksi eläintenpidossa on edistettävä eläinten terveyden ylläpitämistä sekä otettava huomioon eläinten fysiologiset tarpeet ja käytäytymistarpeet.

Asetuksella voidaan antaa tarkempia säännöksiä siitä, mitä on pidettävä tarpeettoman kärsimyksen, kivun ja tuskan tuottamisena eläimille.

4 §*Eläinten pitopaikka*

Eläimen pitopaikan on oltava riittävän tilava, suojaava, valoisa, puhdas ja turvallinen sekä muutoinkin tarkoituksenmukainen ottaen

huomioon kunkin eläinlajin tarpeet. Eläimen pitäminen tarpeetonta kärsimystä tuottavalla tavalla on kielletty.

Asetuksella voidaan antaa tarkempia säännöksiä eläimen pitopaikalle asetettavista vaatimuksista. Asetuksella voidaan myös säätää, että maa- ja metsätalousministeriö voi antaa niistä tarkempia määräyksiä.

5 §

Eläinten hoito

Hoidossa olevaa eläintä ei saa jättää hoidotta tai hylätä. Eläimen on saatava riittävästi sille sopivaa ravintoa, juotavaa ja muuta sen tarvitsemää hoitoa. Eläimen sairastuessa sen on saatava asianmukaista hoitoa. Eläimen hyvinvointi ja olosuhteet on tarkistettava riittävän usein.

Asetuksella voidaan antaa tarkempia säännöksiä eläimen hoidolle asetettavista vaatimuksista. Asetuksella voidaan myös säätää, että maa- ja metsätalousministeriö voi antaa niistä tarkempia määräyksiä.

6 §

Eläinten kohtelu

Eläimen liiallinen rasittaminen ja kohtuuttoman ankara kurissa pitäminen ja kouluttaminen sekä liian kovakourainen käsittely on kielletty. Eläimen sitominen tarpeetonta kärsimystä tuottavalla tavalla on kielletty. Eläimen on annettava levätä kunnolla ja lisäksi sen on saatava liikkuu.

Asetuksella voidaan antaa tarkempia säännöksiä eläimen kohtelulle asetettavista vaatimuksista. Asetuksella voidaan myös säätää, että maa- ja metsätalousministeriö voi antaa niistä tarkempia määräyksiä.

7 §

Eläimille suoritettavat toimenpiteet

Leikkaus tai muu siihen verrattava kipua aiheuttava toimenpide saadaan eläimelle suorittaa vain, jos se on eläimen sairauden tai muun siihen verrattavan syyn vuoksi tarpeellista.

Toimenpiteen saa suorittaa vain eläinlääkäri. Jos toimenpiteestä aiheutuva kipu on lievää ja hetkellistä tai toimenpide ei siedä viivytystä, saa toimenpiteen kuitenkin tehdä myös muu henkilö kuin eläinlääkäri.

Asetuksella voidaan poiketa 1 ja 2 momentin

säännöksistä. Asetuksella voidaan myös säätää, että maa- ja metsätalousministeriö voi myöntää poikkeuksia 1 ja 2 momentin säännöksistä. Maa- ja metsätalousministeriö ei voi kuitenkaan myöntää poikkeuksia sellaisten toimenpiteiden suorittamiseen, joiden tarkoituksena on eläimen mykistäminen tai eläimen ulkonäön muuttaminen. Maa- ja metsätalousministeriö voi kieltää sellaisten eläinten käyttämisen kilpailuissa tai pitämisen näytteillä, joille on suoritettu leikkaus tai toimenpide, jonka suorittaminen on tämän lain nojalla kielletty.

8 §

Eläinjalostus ja geenitekniikka

Eläinjalostuksessa on otettava huomioon eläinsuojelulliset näkökohdat sekä eläinten terveys.

Sellinen eläinjalostus tai jalostusmenetelmien käyttäminen, josta voi aiheutua eläimelle kärsimystä taikka merkittävää haittaa eläimen terveydelle tai hyvinvoinnille, on kielletty.

Sen lisäksi, mitä 1 momentissa säädetään, on geenitekniikan käyttö eläinten tuotannon määrälliseksi tai laadulliseksi muuttamiseksi kielletty, jos se voi vaikuttaa haitallisesti eläinten terveyteen tai hyvinvointiin. Geenitekniikan käytöstä koe-eläintoiminnassa noudatetaan kuitenkin 31 §:n säännöksiä.

Asetuksella voidaan antaa tarkempia säännöksiä eläinjalostukselle ja geenitekniikan käytölle asetettavista eläinsuojeluvaatimuksista. Asetuksella voidaan myös säätää, että maa- ja metsätalousministeriö voi antaa tarkempia määräyksiä eläinjalostukselle ja geenitekniikan käytölle asetettavista eläinsuojeluvaatimuksista.

9 §

Eläinten suorituskykyyn vaikuttaminen

Eläimen suorituskyvyn keinotekoinen kohottaminen, alentaminen tai ylläpitäminen lääkkeillä taikka muilla vastaavilla aineilla tai valmisteilla on kielletty.

Epäiltäessä, että 1 momentissa mainittuja aineita tai valmisteita on käytetty, tämän lain mukaista valvontaa suorittavalla eläinlääkäriellä on oikeus päästä niihin tiloihin, joissa eläintä pidetään sekä ottaa tarvittavia näytteitä. Eläimen omistaja ja haltija on velvollinen avustamaan eläinlääkäriä näytteiden ottamisessa sekä antamaan tarvittavat tiedot valvontaa varten.

10 §

Eläinten tuotantokykyyn vaikuttaminen

Eläimen tuotantokykyyn keinotekoinen kohottaminen lääkkeillä taikka muilla vastaavilla aineilla tai valmisteilla on kielletty, ellei voida osoittaa, ettei niistä aiheudu haittaa eläimen terveydelle tai hyvinvoinnille.

Edellä 1 momentissa säädetyn kiellon valvonnan osalta noudatetaan soveltuvin osin eläinten lääkitsemisestä annetun lain (402/90) säännöksiä.

11 §

Eläinten pakolla syöttäminen

Eläintä ei saa lihottamistarkoituksessa eikä tuotannon lisäämiseksi pakolla syöttää.

12 §

Välineet, laitteet ja aineet

Sellaisten eläimen hoitoon, käsittelyyn, kiinniottamiseen, kuljettamiseen, tainnuttamiseen tai lopettamiseen tarkoitettujen välineiden, laitteiden ja aineiden, joiden käyttö ilmeisesti aiheuttaa eläimelle tarpeetonta kipua tai tuskaa, valmistus, maahantuonti, myynti, luovutus ja käyttö on kielletty.

Maa- ja metsätalousministeriö määrää, minkälaisia välineitä, laitteita ja aineita on pidettävä sellaisina, joiden käyttö ilmeisesti aiheuttaa eläimelle tarpeetonta kipua tai tuskaa.

13 §

Luonnonvaraisten eläinten ottaminen elätettäväksi

Luonnonvaraisten nisäkkäiden ja lintujen ottaminen elätettäväksi on kielletty, ellei kysymyksessä ole eläimen pyydystäminen eläintarhassa pidettäväksi, eläimen tarhaaminen lihan, munien tai niiden tuottamiseen tarkoitettujen siitoseläinten tuottamiseksi taikka riistanhoidollisessa tarkoituksessa, eläimelle tilapäisesti annettava sairaanhoito tai muu hyväksyttävä tilapäinen tarve taikka tieteellinen tutkimustyö.

Tilapäisesti annettavaa sairaanhoitoa tai muuta hyväksyttävää tilapäistä tarvetta varten hoitoon otettu eläin on sen tilan salliessa vapautettava, jos on oletettavissa, että se vaikeuksitta sopeutuu luonnonvaraiseen elämään.

Jos eläintä ei voida vapauttaa eikä sen hoitoa voida järjestää, eläin on lopetettava.

14 §

Sairaat tai vahingoittuneet eläimet

Luovutettaessa sairas tai vahingoittunut eläin on sairaudesta tai vahingoittumisesta ilmoitettava eläimen vastaanottajalle.

Sairasta, vahingoittunutta tai muutoin avuttomassa tilassa olevaa kotieläintä tai muuta ihmisen hoidossa olevaa eläintä on joko itse autettava tai ilmoitettava eläimestä sen omistajalle tai hoitajalle taikka kunnaneläinlääkärille, kunnan terveydensuojeluvalvontaa hoitavalle viranhaltijalle tai poliisille.

Jos 2 momentissa mainittujen henkilöiden tavoittaminen on kohtuuttoman vaikeaa ja jos eläin on sellaisessa tilassa, että sen hengissä pitäminen on ilmeistä julmuutta sitä kohtaan, saadaan se lopettaa. Tästä on viivytyksettä tehtävä 2 momentissa mainittu ilmoitus.

Sairasta, vahingoittunutta tai muutoin avuttomassa tilassa olevaa luonnonvaraista eläintä on pyrittävä auttamaan. Jos eläin on kuitenkin sellaisessa tilassa, että sen hengissä pitäminen on ilmeistä julmuutta sitä kohtaan, eläin on lopetettava tai on huolehdittava siitä, että se lopetetaan.

15 §

Talteenotetut eläimet

Kunnan on huolehdittava alueellaan irrallaan tavattujen ja talteenotettujen koirien ja kissojen sekä muiden vastaavien pienikokoisten seura- ja harrastuseläinten tilapäisen hoidon järjestämisestä.

Talteenotettua eläintä on säilytettävä vähintään 15 päivän ajan, minkä jälkeen kunnalla on oikeus myydä, muutoin luovuttaa tai lopettaa eläin.

Kunnalla on oikeus periä eläimen omistajalta tai haltijalta korvaus eläimen talteenotosta, hoidosta ja mahdollisesta lopettamisesta aiheutuneista kustannuksista.

Jos poliisille on tehty metsästyslain (615/93) 55 §:ssä tarkoitettu ilmoitus koiran talteenotosta, tulee poliisin ilmoittaa talteenotosta kunnan löytöeläinten talteenottoaikaan.

16 §

Eläinkilpailut

Jos eläin voi kilpailuissa joutua alttiiksi

kivulle, tuskalle tai kohtuuttomalle rasitukselle, kilpailujen järjestäjän on omalla kustannuksellaan kutsuttava kilpailutilaisuuteen eläinlääkäri valvomaan, että tätä lakia ja sen nojalla annettuja säännöksiä ja määräyksiä noudatetaan.

Lääninhallitus voi tarvittaessa kilpailujen järjestäjän kustannuksella määrätä eläinlääkäriin kilpailutilaisuuteen valvomaan eläinsuojelusäännösten ja -määräysten noudattamista.

Maa- ja metsätalousministeriö voi kieltää pitämästä sellaisia eläinkilpailuja tai muita vastaavia tilaisuuksia, joissa eläimille voi aiheutua tarpeetonta kipua, tuskaa tai kohtuutonta rasitusta.

Mitä tässä pykälässä ja 17 §:ssä säädetään kilpailuista ja niiden valvomisesta, koskee myös tilaisuuksia, joissa eläimen jalostuksellista arvoa, käyttöarvoa tai muuta ominaisuutta testataan siten, että siitä voi aiheutua eläimelle kipua, tuskaa tai kohtuutonta rasitusta.

17 §

Eläinkilpailujen valvominen

Edellä 16 §:ssä tarkoitetun eläinlääkäriin on kiellettävä eläimen käyttäminen kilpailuissa, jos hänellä on perusteltua aihetta epäillä, että eläintä käytetään tämän lain tai sen nojalla annettujen säännösten tai määräysten vastaisesti.

Jos eläimen omistaja tai haltija ei noudata eläinlääkäriin antamaa kieltoa, kilpailujen järjestäjä on velvollinen estämään eläimen osallistumisen kilpailuihin. Tässä tarkoituksessa kilpailujen järjestäjä voi keskeyttää kilpailut tai ottaa eläimen haltuunsa kilpailujen ajaksi. Poliisin on tarvittaessa annettava virka-apua kilpailujen järjestäjälle.

18 §

Eläimen luovuttaminen palkintona

Eläimen luovuttaminen arpajais- tai kilpailuvoittona on kielletty. Lääninhallitus voi erityisestä syystä myöntää poikkeuksia kiellosta.

19 §

Eläinten pitäminen näytteillä ja käyttäminen esityksissä

Eläimen näytteillä pitamisestä taikka käyttämisestä valo- tai elokuvauksessa tai muussa esityksessä ei saa aiheutua eläimelle kipua tai tuskaa.

Sen estämättä, mitä 1 momentissa säädetään, kunnaneläinlääkäri voi erityisestä syystä antaa luvan sellaiseen 1 momentissa tarkoitettuun toimintaan, josta eläimelle voi aiheutua vähäistä kipua tai tuskaa. Jos 1 momentissa tarkoitettua toimintaa harjoitetaan useamman kunnan alueella, on lupa kuitenkin haettava sen läänin lääninhallitukselta, jonka alueella toimintaa pääasiallisesti harjoitetaan. Lupa voidaan liittää eläinsuojelun kannalta tarpeellisia ehtoja. Lupa voidaan peruuttaa, jos lupaehtoja ei noudateta.

Sellaisen valo- ja elokuvauksen osalta, joka tehdään tieteellistä tutkimusta tai siihen liittyvää opetustarkoitusta varten, sovelletaan kuitenkin 31 §:n säännöksiä.

20 §

Sirkukset, eläintarhat ja eläinnäyttelyt

Maa- ja metsätalousministeriö voi määrätä, mihin lajeihin kuuluvia eläimiä saadaan käyttää sirkuksessa ja muussa siihen verrattavassa näytöksessä, jossa näytetään eläimille opetettuja taitoja, tai pitää näytteillä eläintarhassa taikka pysyvässä tai kiertävässä eläinnäyttelyssä.

Eläimiä saadaan käyttää sirkuksessa ja muussa siihen verrattavassa näytöksessä sekä pitää näytteillä eläintarhassa tai pysyvässä tai kiertävässä eläinnäyttelyssä vain lääninhallituksen luvalla.

Lupa kotimaisen sirkuksen tai muun siihen verrattavan näytöksen taikka kiertävän eläinnäyttelyn pitämiseen on haettava sen läänin lääninhallitukselta, jonka alueella on sirkuksen tai eläinnäyttelyn omistajan kotipaikka. Lupa ulkomaisen sirkuksen tai muun siihen verrattavan näytöksen taikka kiertävän eläinnäyttelyn pitämiseen on haettava sen läänin lääninhallitukselta, jonka alueelta ulkomainen sirkus, muu siihen verrattava näytös tai kiertävä eläinnäyttely tulee maahan. Lupa eläintarhan ja pysyvän eläinnäyttelyn pitämiseen on haettava sen läänin lääninhallitukselta, jonka alueella eläintarha tai pysyvä eläinnäyttely sijaitsee.

Lupa myönnetään, jos toiminta täyttää tässä laissa ja sen nojalla säädetyt ja määrätyt vaatimukset. Lupa voidaan liittää eläinsuojelun kannalta tarpeellisia ehtoja. Lupa voidaan peruuttaa, jos lupaehtoja ei noudateta tai toiminta ei enää täytä luvan myöntämisen edellytyksiä.

21 §

Lihan, munien ja siitospeläinten tuotantotarhat

Asetuksella säädetään siitä, mihin luonnonvaraisiin nisäkä- ja lintulajeihin kuuluvia eläimiä saadaan ottaa tarhattavaksi lihan, munien tai niiden tuottamiseen tarkoitettujen siitospeläinten tuotantotarkoituksessa.

Luonnonvaraisten nisäkkäiden tai lintujen taikka niiden vankeudessa syntyneiden, luonnonvaraiseen lajiin kuuluvien jälkeläisten tarhaamisesta lihan, munien tai niiden tuottamiseen tarkoitettujen siitospeläinten tuottamiseksi on toiminnanharjoittajan hyvissä ajoin ennen toiminnan aloittamista tai lopettamista taikka toiminnan oleellisesti muuttuessa tehtävä siitä kirjallinen ilmoitus sen läänin lääninhallitukselle, jonka alueella tarha sijaitsee.

Tarkemmat säännökset lääninhallitukselle tehtävästä ilmoituksesta ja siihen liitettävistä selvityksistä annetaan asetuksella. Maa- ja metsätalousministeriö voi tarvittaessa määrätä ilmoituksen tehtäväksi myös muusta kuin tässä pykälässä tarkoitettusta tarhauksesta.

22 §

Tarhauskielto

Asetuksella voidaan eläinsuojelluksista syistä kieltää eläinten tarhaaminen tuotannollisessa tarkoituksessa.

23 §

Riistanhoidolliset tarhat

Luonnonvaraisten nisäkkäiden tai lintujen taikka niiden vankeudessa syntyneiden, luonnonvaraiseen lajiin kuuluvien jälkeläisten riistanhoidollista tarhausta harjoittavan on hyvissä ajoin ennen toiminnan aloittamista tai lopettamista taikka toiminnan oleellisesti muuttuessa tehtävä siitä kirjallinen ilmoitus sen läänin lääninhallitukselle, jonka alueella tarha sijaitsee.

Tarkemmat säännökset lääninhallitukselle tehtävästä ilmoituksesta ja siihen liitettävistä selvityksistä annetaan asetuksella.

24 §

Ammattimainen tai muutoin laajassa mitassa tapahtuva seura- ja harrastuseläinten pito

Ammattimaista tai muutoin laajassa mitassa tapahtuvaa koirien, kissojen ja muiden seura-

tai harrastuseläinten myymistä harjoittavan on hyvissä ajoin ennen toiminnan aloittamista tai lopettamista taikka toiminnan oleellisesti muuttuessa tehtävä siitä kirjallinen ilmoitus sen läänin lääninhallitukselle, jonka alueella toimintaa harjoitetaan.

Mitä 1 momentissa säädetään eläinten myymisestä, koskee myös eläinten välittämistä, vuokraamista, kasvattamista, valmentamista ja kouluttamista sekä säilytettäväksi ja hoidettavaksi ottamista ja opetuksen antamista eläinten käytössä.

Asetuksella voidaan antaa tarkempia säännöksiä siitä, minkälaista toimintaa on pidettävä ammattimaisena tai muutoin laajassa mitassa tapahtuvana.

Tarkemmat säännökset lääninhallitukselle tehtävästä ilmoituksesta ja siihen liitettävistä selvityksistä annetaan asetuksella.

25 §

Ilmoituksenvaraista toimintaa koskevat määräykset ja toiminnan kieltäminen

Lääninhallitus voi 21, 23 ja 24 §:ssä tarkoitettujen ilmoituksen tarkastettuaan antaa toiminnan harjoittajalle eläinsuojellusten haittojen ehkäisemiseksi tarpeellisia määräyksiä. Jos toiminta ei täytä tässä laissa tai sen nojalla säädettyjä tai määrättyjä vaatimuksia eikä toiminnanharjoittaja annettussa määräajassa korjaa toiminnassa olevia puutteita, lääninhallitus voi toiminnanharjoittajaa kuultuaan kieltää toiminnan harjoittamisen.

26 §

Luettelon pitäminen

Toiminnan harjoittajan on pidettävä luetteloa 21, 23 ja 24 §:ssä mainitun toiminnan kohteena olevista eläimistä. Luettelo on vaadittaessa esitettävä 3 luvussa tarkoitetuille valvontaviranomaisille ja eläinsuojeluvalvojalle. Maa- ja metsätalousministeriö voi antaa tarkempia määräyksiä luettelon pitämisestä ja siihen merkittävistä tiedoista.

27 §

Liikkuva kauppa

Eläinten kaupan harjoittaminen liikkuvana kauppana on kielletty.

28 §

Eläinten maahantuonti

Maa- ja metsätalousministeriö voi eläinsuo-

jelullisista syistä kieltää eläinten maahantuonin. Maahantuonti voidaan kieltää, jos eläimille ei voida järjestää eläinsuojellisesti hyväksyttäviä olosuhteita tai jos eläimen pitämisestä muutoin aiheutuu sille kärsimystä. Maa- ja metsätalousministeriö voi myös kieltää sellaisten eläinten myynnin ja hallussapidon, joiden maahantuonti on kielletty.

Edellä 1 momentissa tarkoitettua kiellon vastaisesti maahantuotu eläin on eläimen omistajan tai haltijan kustannuksella palautettava tai lopetettava taikka sen suhteen on meneteltävä maa- ja metsätalousministeriön hyväksymällä tavalla.

Maa- ja metsätalousministeriö tai lääninhallitus voi eläimen omistajan tai haltijan kustannuksella määrätä teetetäväksi 2 momentissa tarkoitettujen toimenpiteet. Teettämisessä noudatetaan muutoin soveltuvin osin uhkasakkolain (1113/90) säännöksiä.

29 §

Eläinten kuljetus

Eläimen kuljetus on järjestettävä siten, ettei sille aiheudu kuljetuksesta tarpeetonta kipua tai tuskaa. Lisäksi sitä on suojeltava kuljetuksessa vahingoittumiselta ja sairastumiselta. Eläintä ei saa kuljettaa, jos eläin on sellaisessa tilassa, että kuljetuksesta voi aiheutua sille tarpeetonta kipua tai tuskaa.

Suomea sitovan kansainvälisen sopimuksen tai Euroopan yhteisön oikeusjärjestyksen niin edellyttäessä voidaan asetuksella säätää eläinten kuljetuksen edellytykseksi, että läänineläinlääkäri, kunnaneläinlääkäri, rajaeläinlääkäri tai maa- ja metsätalousministeriön määräämä eläinlääkäri on tarkastanut eläimet ja eläinten kuljetustilat sekä todennut niiden olevan kuljetuksen edellyttämässä kunnossa.

Asetuksella voidaan antaa tarkempia säännöksiä eläinten kuljetuksesta, kuljetusten tarkastuksista sekä eläinkuljetusten mukana seuraavista asiakirjoista ja todistuksista. Asetuksella voidaan myös säätää, että maa- ja metsätalousministeriö voi antaa niistä tarkempia määräyksiä.

30 §

Lupa eläinten kuljettamiseen ja eläinkuljettajarekisteri

Eläinten kuljettamista, kuljetusvälineen vuokrausta tai muuta luovuttamista tulon-

hankkimistarkoituksessa saadaan harjoittaa vain lääninhallituksen luvalla. Lupaa on haettava sen läänin lääninhallitukselta, jonka alueella on luvan hakijan kotipaikka. Edellä tarkoitettua lupaa ei kuitenkaan edellytetä Euroopan yhteisön ulkopuoliseen valtioon sijoituneelta eläinkuljettajalta. Tällaisen eläinkuljettajan on annettava maa- ja metsätalousministeriölle kirjallinen sitoumus eläinsuojelusäännösten ja -määräysten noudattamisesta eläinten kuljetuksissa.

Lääninhallitus pitää eläinkuljettajarekisteriä toiminnan harjoittamiseen myöntämistään luvista. Maa- ja metsätalousministeriö pitää valtakunnallista eläinkuljettajarekisteriä kaikista eläinten kuljettamiseen myönnettyistä luvista ja 1 momentissa tarkoitetuista sitoumuksista. Rekistereihin voidaan tallettaa eläinkuljetusten valvonnan kannalta tarpeellisia tietoja. Toiminnanharjoittajan tulee ilmoittaa vaadittavat tiedot rekisteriin merkittäväksi. Tässä laissa tarkoitetuilla valvontaviranomaisilla on oikeus valvontaa varten käyttää eläinkuljettajarekisteriä. Muutoin tietojen luovuttamisessa noudatetaan, mitä yleisten asiakirjain julkisuudesta annetussa laissa (83/51) tai sen nojalla säädetään.

Tarkemmat säännökset eläinkuljettajarekisteristä, eläinkuljettajalta ja eläinkuljetuksesta vastaavalta henkilöstöltä vaadittavasta pätevydestä, tehtävistä, luvan hakemisesta, myöntämisestä, peruuttamisesta ja toiminnan valvomisesta, Euroopan yhteisön ulkopuoliseen valtioon sijoituneelta eläinkuljettajalta vaadittavasta sitoumuksista sekä eläinkuljettajarekisteriin merkittävistä tiedoista ja toiminnanharjoittajalta vaadittavista ilmoituksista annetaan asetuksella. Asetuksella voidaan myös säätää, että maa- ja metsätalousministeriö voi antaa niistä tarkempia määräyksiä.

31 §

Koe-eläintoiminta

Selkärankaisiin eläimiin kohdistuvaa koe-eläintoimintaa saadaan harjoittaa vain lääninhallituksen luvalla. Lupaa koe-eläintoiminnan harjoittamiseen on haettava sen läänin lääninhallitukselta, jonka alueella on luvan hakijan kotipaikka.

Koe-eläintoiminnan harjoittamisella tarkoitetaan eläintenpitoa eläinkokeita varten sekä erilaisten kokeiden, testien, tutkimusten ja sel-

vitysten suorittamista koe-eläimillä tai koe-eläimiä hyväksi käyttäen.

Tieteellisellä eläinkokeella tarkoitetaan toimenpidettä, jossa eläimen käyttäminen ihmisen tai eläimen terveyden- tai sairaanhoidon taikka tieteellisen tutkimuksen kannalta on tarpeellista tai opetuksellisesti välttämätöntä ja joka suoritetaan tieteellisin menetelmin ja hyväksyttävän koulutuksen saaneen henkilön valvonnassa ja vastuulla.

Asetuksella säädetään koe-eläintoiminnan valvonnasta, eläinten käyttämisestä tieteellisissä eläinkokeissa, kokeiden valvonnasta ja niiden suorittamisen ehdoista, koe-eläinten hankinnasta ja pitämisestä, kokeiden suorittajien ja koe-eläinten hoitajien pätevydestä sekä valvontaviranomaisten oikeudesta keskeyttää koe tai koe-eläintoiminta. Asetuksella voidaan myös säätää, että maa- ja metsätalousministeriö voi antaa niistä tarkempia määräyksiä.

32 §

Eläinten lopettaminen

Eläimen lopettaminen on suoritettava mahdollisimman nopeasti ja kivuttomasti.

Asetuksella voidaan antaa tarkempia säännöksiä eläimen lopettamisesta. Asetuksella voidaan myös säätää, että maa- ja metsätalousministeriö voi antaa siitä tarkempia määräyksiä.

33 §

Teurastus ja siihen liittyvät toimenpiteet

Eläimelle ei saa aiheuttaa tarpeetonta kärsimystä, kipua eikä tuskaa käsiteltäessä tai säilytettäessä sitä teurastamossa, teurastuspaikassa tai muualla teurastuksen yhteydessä, tainnuttaessa sitä taikka siitä verta laskettaessa. Eläimen on oltava asianmukaisesti tainnutettu tai lopetettu ennen verenlaskua. Kuitenkin sellainen uskonnollisista syistä noudatettava erityinen teurastustapa, jossa verenlasku aloitetaan samanaikaisesti eläimen tainnuttamisen kanssa, on sallittu siten kuin asetuksella tarkemmin säädetään. Eläimelle ei saa suorittaa muita teurastukseen liittyviä toimenpiteitä ennen kuin se on kuollut.

Hyväksytyssä teurastamossa ja hyväksytyssä teurastuspaikassa tulee olla asianmukainen tila huomattavan sairaiden ja vahingoittuneiden eläinten tainnutusta ja verenlaskua varten.

Asetuksella voidaan antaa tarkempia säännöksiä teurastusta ja sitä edeltäviä toimenpitei-

tä suorittavien henkilöiden pätevydestä, teurastamon tai teurastuspaikan eläinten käsittelytiloista, eläinten kohtelusta ja käsittelystä teurastuksen yhteydessä sekä tainnutuksesta ja verenlaskusta. Asetuksella voidaan myös säätää, että maa- ja metsätalousministeriö voi antaa niistä tarkempia määräyksiä.

3 luku

Viranomaiset

34 §

Maa- ja metsätalousministeriö

Maa- ja metsätalousministeriö johtaa, ohjaa ja yleisesti valvoo tämän lain sekä sen nojalla annettujen säännösten ja määräysten noudattamista.

35 §

Lääninhallitus

Lääninhallitus ohjaa ja valvoo tämän lain sekä sen nojalla annettujen säännösten ja määräysten noudattamista läänin alueella.

36 §

Paikalliset viranomaiset

Kunnaneläinlääkäri, kunnan terveydensuojeluvantaa hoitava viranhaltija ja poliisi valvovat tämän lain sekä sen nojalla annettujen säännösten ja määräysten noudattamista kunnan alueella.

37 §

Tarkastuseläinlääkäri ja rajaeläinlääkäri

Tarkastuseläinlääkäri valvoo tämän lain sekä sen nojalla annettujen säännösten ja määräysten noudattamista lihahygienialain (511/94) nojalla hyväksytyssä teurastamossa tai teurastuspaikassa.

Rajaeläinlääkäri valvoo tämän lain sekä sen nojalla annettujen säännösten ja määräysten noudattamista rajanylityspaikan tai maastapoistumispaikan alueella.

38 §

Eläinsuojeluvallvoja

Lääninhallitus voi määräämillään ehdoilla myöntää maa- ja metsätalousministeriön hy-

väksymän koulutuksen saaneelle henkilölle oikeuden eläinsuojeluvalvojana suorittaa 39 §:ssä tarkoitettuja tarkastuksia. Eläinsuojeluvalvojalla on oltava vakuutus tarkastuksissa mahdollisesti aiheutuvien vahinkojen varalta.

Lääninhallitus voi peruuttaa myöntämänsä oikeuden, jos eläinsuojeluvalvoja ei noudata asetettuja ehtoja. Oikeus voidaan peruuttaa myös muusta perustellusta syystä.

4 luku

Valvonta

39 §

Tarkastus

Jos on aihetta epäillä, että eläintä hoidetaan, kohdellaan, käytetään tai kuljetetaan tämän lain taikka sen nojalla annettujen säännösten tai määräysten vastaisesti, lääninhallituksella, kunnaneläinlääkärillä, kunnan terveydensuojeluvalvontaa hoitavalla viranhaltijalla, poliisilla ja eläinsuojeluvalvojalla on oikeus suorittaa tarkastus.

Poliisi voi suorittaa eläinkuljetusta koskevan tarkastuksen ilman epäilyäkin. Sama oikeus eläinkuljetuksen tarkastukseen on tarkastuseläinlääkärillä teurastamon tai teurastuspaikan alueella sekä rajaeläinlääkärillä rajanylityspaikan tai maastapoistumispaikan alueella.

Ilman epäilyäkin lääninhallituksella, kunnaneläinlääkärillä, kunnan terveydensuojeluvalvontaa hoitavalla viranhaltijalla, poliisilla ja eläinsuojeluvalvojalla on oikeus suorittaa tarkastus sirkuksessa, eläintarhassa, pysyvässä ja kiertävässä eläinnäyttelyssä, eläinkilpailussa, 16 §:n 4 momentissa tarkoitetuissa tilaisuuksissa sekä esityksessä ja näytöksessä, jossa eläimiä on mukana, sekä siellä, missä harjoitetaan 21, 23 ja 24 §:ssä tarkoitettua toimintaa. Ilman epäilyäkin tarkastuseläinlääkärillä on oikeus suorittaa tarkastus kaikissa eläintiloissa teurastamon tai teurastuspaikan alueella.

Tarkastuksen suorittajalla on oikeus päästä tiloihin, joissa eläintä pidetään ja ottaa korvauksetta tarkastusta varten tarvittavia näytteitä. Tarkastuksessa voidaan tarkastaa eläin, sen pitopaikka ja kuljetusväline sekä eläintä varten tarkoitettut ravinto, juotava, varusteet ja välineet.

40 §

Neuvot

Tarkastuksen suorittajan on eläimen omista-

jalle tai haltijalle annettavin neuvoin pyrittävä edistämään eläimen hyvinvointia ja vaikuttamaan siihen, että tarkastuksessa ilmenneet lievät eläinsuojelliset epäkohdat korjataan.

Tarkastuseläinlääkärin on annettava 1 momentissa tarkoitettu neuvot teurastamon tai teurastuspaikan alueella sille, joka on vastuussa epäkohtien syntymisestä.

41 §

Ilmoitukset

Jos eläinsuojeluvalvoja tekemässään tarkastuksessa havaitsee, että tätä lakia taikka sen nojalla annettuja säännöksiä tai määräyksiä on rikottu, on hänen ilmoitettava siitä lääninhallitukselle, kunnaneläinlääkärille, kunnan terveydensuojeluvalvontaa hoitavalle viranhaltijalle tai poliisille, joiden on tarvittaessa ryhdyttävä asiassa 42—44 §:ssä tarkoitettuihin toimenpiteisiin.

Jos tarkastuseläinlääkäri epäilee, että tätä lakia taikka sen nojalla annettuja säännöksiä tai määräyksiä on rikottu teuraseläimiä toimittavassa eläintenpitoyksikössä, on hänen ilmoitettava asiasta sen läänin lääninhallitukselle, jonka alueella eläintenpitoyksikkö sijaitsee.

42 §

Kiellot ja määräykset

Jos 39 §:ssä tarkoitettu tarkastuksessa tai muutoin todetaan, että tätä lakia taikka sen nojalla annettuja säännöksiä tai määräyksiä on rikottu, lääninhallitus, kunnaneläinlääkäri, kunnan terveydensuojeluvalvontaa hoitava viranhaltija, tarkastuseläinlääkäri, rajaeläinlääkäri tai poliisi voi kieltää eläimen omistajaa tai haltijaa jatkamasta tai toistamasta tämän lain taikka sen nojalla annettujen säännösten tai määräysten vastaista menettelyä taikka määrätä eläimen omistajan tai haltijan määrääjässä täyttämään velvollisuutensa.

43 §

Uhkasakko ja teettämishukka

Lääninhallitus voi omasta aloitteestaan tai kunnaneläinlääkärin, kunnan terveydensuojeluvalvontaa hoitavan viranhaltijan, tarkastuseläinlääkärin tai poliisin pyynnöstä tehostaa 42 §:n nojalla annettua kieltoa tai määräystä uhkasakolla tai uhalla, että tekemättä jätetty toimenpide teetetään laiminlyöjän kustannuksella.

Uhkasakkoa ja teettämisuhkaa koskevassa asiassa sovelletaan muutoin, mitä uhkasakko-laissa säädetään.

44 §

Kiireelliset toimenpiteet

Jos eläinsuojelulliset syyt vaativat, lääninhalitus, kunnaneläinlääkäri, kunnan terveydensuojeluvalvontaa hoitava viranhaltija, tarkastuseläinlääkäri, rajaeläinlääkäri tai poliisi voi 42 §:n säännöksistä poiketen ryhtyä välittömiin toimenpiteisiin eläimen hyvinvoinnin turvaamiseksi. Tässä tarkoituksessa eläimelle voidaan hankkia hoitoa muualta tai hoitaja taikka rehua tai muita eläimen hyvinvoinnin kannalta ehdottoman välttämättömiä aineita taikka, jos se ei ole mahdollista tai tarkoituksenmukaista, eläin voidaan lopettaa tai toimittaa teurastettavaksi taikka myydä huutokaupalla tai muuten käyvästä hinnasta.

Edellä 1 momentissa tarkoitettujen toimenpiteiden lisäksi poliisilla ja rajaeläinlääkärillä on oikeus eläinkuljetusten osalta määrätä kuljettavaksi eläimet takaisin kuljetuksen lähtöpaikkaan tai muutettavaksi kuljetuksen reittisuunnitelmaa siten, että eläinten hyvinvointi turvataan.

45 §

Kuuleminen

Ennen 42 ja 43 §:ssä tarkoitettun päätöksen tekemistä eläimen omistajalle tai haltijalle on varattava tilaisuus tulla kuulluksi. Ennen 44 §:ssä tarkoitettuihin toimenpiteisiin ryhtymistä eläimen omistajalle tai haltijalle on varattava tilaisuus tulla kuulluksi vain, jos nämä ovat viivytyksettä tavattavissa. Päätöksestä on ilmoitettava eläimen omistajalle tai haltijalle.

46 §

Haltuunotto ja hävittäminen

Lääninhallituksella, kunnaneläinlääkärillä, kunnan terveydensuojeluvalvontaa hoitavalla viranhaltijalla, tarkastuseläinlääkärillä ja poliisilla on oikeus ottaa haltuun 12 §:ssä tarkoitettu laite, väline tai aine. Laitteen, välineen tai aineen omistajan tai haltijan kuulemisesta ennen haltuunottopäätöksen tekemistä sekä päätöksen tiedoksiantamisesta on soveltuvin osin voimassa, mitä 45 §:ssä säädetään.

Jos muu tässä laissa tarkoitettu valvontavi-

ranomainen kuin poliisi on suorittanut 1 momentissa tarkoitettun haltuunoton, tulee haltuunotettu laite, väline tai aine viipymättä toimittaa poliisille.

Pidättämiseen oikeutettu virkamies saa todistettavasti hävittää tai hävityttää sellaisen 12 §:ssä tarkoitettun laitteen, välineen tai aineen, joka voidaan takavarikoida, jos on todennäköistä, että laite, väline tai aine tultaisiin tuomitsemaan valtiolle menetetyksi, eikä sillä ole huomattavaa arvoa.

47 §

Takavarikko

Edellä 12 §:ssä tarkoitettun laitteen, välineen ja aineen takavarikosta on voimassa, mitä pakkokeinolaissa (450/87) säädetään.

48 §

Selvitykset ja tutkimukset

Maa- ja metsätalousministeriö ja lääninhalitus voivat tämän lain sekä sen nojalla annettujen säännösten ja määräysten noudattamisen valvomiseksi taikka Suomea sitovan kansainvälisen sopimuksen velvoitteiden täyttämiseksi tai Euroopan yhteisön oikeusjärjestyksen niin edellyttäessä määrätä eläinlääkärit suorittamaan selvityksiä ja tutkimuksia sellaisissa eläintenpitoyksiköissä, joissa pidetään eläimiä elinkeinonharjoittamisen tarkoituksessa, eläinkuljetuksissa sekä teurastamoissa ja teurastuspaikoissa.

Selvityksen tai tutkimuksen suorittajalla on oikeus päästä niihin tiloihin, joissa eläimiä pidetään, sekä eläintenpitoon liittyviin varastoihin ja muihin tiloihin. Eläintenpitoyksikön omistaja ja haltija sekä teurastamo tai teurastuspaikan omistaja tai haltija on velvollinen avustamaan selvityksen tai tutkimuksen suorittajaa sekä antamaan tarvittaessa kirjallisesti tämän pyytämät tiedot.

Mitä 1 ja 2 momentissa säädetään eläinlääkäreiden oikeudesta päästä selvityksen tai tutkimuksen kohteena olevaan eläintenpitoyksikköön, eläinten kuljetustilaan, teurastamoon tai teurastuspaikkaan, koskee myös ulkomaisia tarkastajia Suomea sitovan kansainvälisen sopimuksen tai Euroopan yhteisön oikeusjärjestyksen niin edellyttäessä.

49 §

Tarkastusten, selvitysten ja tutkimusten suorittaminen

Tässä laissa mainitut tarkastukset, selvitykset ja tutkimukset on pyrittävä suorittamaan niin, ettei niistä aiheudu haittaa eläimille, eläintenpitoyksikön omistajalle tai haltijalle, eläinkuljetukselle taikka eläintenpitoyksikön toiminnalle.

50 §

Virka-apu

Poliisiin on tarvittaessa annettava virka-apua valvontaviranomaisille sekä eläinsuojeluvalvojalle tämän lain ja sen nojalla annettujen säännösten ja määräysten valvonnassa, jos heitä estetään suorittamasta valvontatehtäväänsä ja esteen poistaminen edellyttää poliisin toimivaltuuksien käyttöä.

5 luku

Muutoksenhaku

51 §

Valitus

Kunnaneläinlääkäriin, kunnan terveydensuojeluvalvontaa hoitavan viranhaltijan, tarkastuseläinlääkäriin, rajaeläinlääkäriin ja poliisiin tämän lain nojalla antamaan päätökseen haetaan muuosta valittamalla lääninoikeuteen.

Lääninhallituksen tämän lain nojalla antamaan päätökseen haetaan muutosta valittamalla korkeimpaan hallinto-oikeuteen.

Muutoin muutoksenhaussa noudatetaan, mitä muutoksenhausta hallintoasioissa annetussa laissa (154/50) säädetään.

Valitukset tämän lain nojalla tehdyistä päätöksistä on käsiteltävä kiireellisinä.

52 §

Täytäntöönpano

Tämän lain 28, 42—44 ja 46 §:n nojalla tehtävässä päätöksessä voidaan määrätä, että päätöstä on muutoksenhausta huolimatta noudatettava, jollei valitusviranomainen toisin määrää.

6 luku

Suraamukset

53 §

Eläinsuojelurikkomus

Joka tahallaan tai huolimattomuudesta

1) rikkoo 12 §:ssä tarkoitettua valmistus-, maahantuonti-, myynti- tai luovutuskieltoa taikka 7 §:n 3 momentissa, 13 §:n 1 momentissa, 16 §:n 3 momentissa, 18, 19 tai 27 §:ssä tarkoitettua tai mainittujen säännösten nojalla annettua kieltoa tai

2) laiminlyö 13 §:n 2 momentissa, 14 §:ssä, 16 §:n 1 momentissa, 17 §:ssä, 20 §:n 3 momentissa, 21 §:n 2 tai 3 momentissa, 23, 24, 26 tai 30 §:ssä taikka 31 §:n 1 momentissa tai 64 §:ssä tarkoitettua tai mainittujen säännösten nojalla asetettua velvollisuutta,

on tuomittava, jollei teosta muualla laissa säädetä ankarampaa rangaistusta, *eläinsuojelurikkomuksesta* sakkoon.

54 §

Eläinräökkäys

Joka tahallaan tai huolimattomuudesta

1) kohtelee eläintä 3—6, 8, 29, 32 tai 33 §:n taikka niiden nojalla annettujen säännösten tai määräysten vastaisesti,

2) käyttää sellaista 12 §:ssä tarkoitettua välinettä, laitetta tai ainetta, jonka käyttö on kielletty,

3) suorittaa vastoin 7 tai 9—11 §:n säännöksiä niissä tarkoitettua toimenpiteen tai

4) tuo tai yrittää tuoda maahan eläimen 28 §:ssä mainitun kiellon vastaisesti,

on tuomittava, jollei teosta muualla laissa säädetä ankarampaa rangaistusta, *eläinräökkäyksestä* sakkoon tai vankeuteen enintään kahdeksi vuodeksi.

55 §

Eläintenpitokielto

Se, joka tuomitaan eläinräökkäyksestä, voidaan samalla tuomita menettämään oikeutensa pitää eläimiä. Eläintenpitokielto voidaan määrätä myös henkilölle, joka jätetään rangaistukseen tuomitsematta rikoslain 3 luvun 3 §:ssä tarkoitetuista syistä. Eläintenpitokielto voi olla määräaikainen tai pysyvä ja se voi koskea määrättyjen eläinlajien pitämistä tai eläintenpittoa yleensä.

Eläintenpitokielto on muutoksenhausta huolimatta pantava heti täytäntöön.

Jos henkilölle on määrätty eläintenpitokielto, tuomioistuimen on lähetettävä jäljennös asiaa koskevasta pöytäkirjasta maa- ja metsätalousministeriölle.

56 §

Salassapitovelvollisuuden rikkominen

Rangaistus 62 §:ssä säädetyn salassapitovelvollisuuden rikkomisesta tuomitaan rikoslain 38 luvun 1 tai 2 §:n mukaan, jollei teko ole rangaistava rikoslain 40 luvun 5 §:n mukaan tai siitä muualla laissa säädetä ankarampaa rangaistusta.

57 §

Menettämisseuraamus

Tämän lain 12 §:n vastaisesti valmistettu, maahantuotu, myyty, luovutettu tai käytetty väline, laite tai aine on tuomittava valtiolle menetetyksi siltä osin kuin menettämisseuraamus on tarpeen eläinten terveyden tai hyvinvoinnin turvaamiseksi taikka eläimiin kohdistuvien rikosten ehkäisemiseksi.

Jos 1 momentissa tarkoitettua välinettä, laitetta tai ainetta ei voida tuomita menetetyksi sen johdosta, että se on menettämisseuraamuksen välttämiseksi kätketty tai hävitetty, voidaan välineen, laitteen tai aineen asemesta sen arvo joko kokonaan tai osaksi tuomita valtiolle menetetyksi. Rikoksen tuottaman taloudellisen hyödyn menetetyksi tuomitsemisesta noudatetaan lisäksi, mitä siitä rikoslaissa säädetään.

7 luku

Erinäiset säännökset

58 §

Kustannukset

Eläimen omistajan tai haltijan on suoritettava 42 ja 44 §:ssä tarkoitetuista toimenpiteistä aiheutuvat kustannukset. Jos eläin on myyty tai toimitettu teurastettavaksi tai eläimestä on saatu muuta tuloa, kustannukset on vähennettävä eläimen kauppahinnasta tai eläimestä saadusta muusta tulosta ja jäännös annettava eläimen omistajalle tai haltijalle.

Edellä 44 §:ssä tarkoitetuista toimenpiteistä

aiheutuvat kustannukset voidaan erityisistä syistä maksaa etukäteen valtion talousarviossa maa- ja metsätalousministeriön eläinlääkintähuoltoon varatuista määrärahoista. Eläimen omistaja tai haltija on vastuussa kustannusten lopullisesta suorittamisesta siten kuin edellä 1 momentissa säädetään.

Kustannukset saadaan periä ilman tuomiota ja päätöstä siinä järjestyksessä kuin verojen ja maksujen perimisestä ulosottoin säädetään. Jollei kustannuksia saada perityksi, korvataan ne valtion varoista.

59 §

Palkkiot

Kunnaneläinlääkärillä on oikeus saada 39 §:n nojalla suorittamastaan tarkastuksesta palkkiota ja korvausta siten kuin eläinlääkäreiden toimituspalkkioista annetussa asetuksessa (1269/89) säädetään.

Samanlainen oikeus on myös maa- ja metsätalousministeriön ja lääninhallituksen määräämällä eläinlääkärillä, joka on suorittanut 48 §:ssä tarkoitetun selvityksen tai tutkimuksen.

60 §

Korvaukset

Eläimen omistajan tai haltijan tulee maksaa 29 §:n 2 momentissa tarkoitettujen tarkastusten suorittajalle korvaus tarkastuksen suorittamisesta. Maa- ja metsätalousministeriö määrää tarkemmin maksettavan korvauksen suuruuden noudattaen soveltuvin osin kunnallisen yleisen virka- ja työehtosopimuksen eläinlääkäritaksassa vastaavan kaltaisista tarkastuksista tai toimenpiteistä määrättyä korvausta, jollei Suomea sitovassa kansainvälisessä sopimuksessa tai Euroopan yhteisön oikeusjärjestyksessä toisin edellytetä.

Suomea sitovan kansainvälisen sopimuksen tai Euroopan yhteisön oikeusjärjestyksen niin edellyttäessä voidaan asetuksella säätää, että 29 §:n 2 momentissa tarkoitettua tarkastuksesta aiheutuneet kustannukset maksetaan valtion varoista ja peritään tarkastusta pyytäneeltä. Asetuksella voidaan myös säätää, mikä valtion viranomaisen edellä mainitut toimenpiteet suorittaa.

61 §

Vahingonkorvaus

Kunnaneläinlääkärin ja kunnan terveyden-

suojeluvuontaa hoitavan viranhaltijan tämän lain tai sen nojalla annettujen säännösten ja määräysten noudattamista valvoessaan aiheuttamasta mahdollisesta vahingosta vastaa valtiositen kuin vahingonkorvauslaissa (412/74) julkisyhteisön korvausvastuusta säädetään.

Valtion oikeuteen perii kunnaneläinlääkäriltä ja kunnan terveydensuojeluvuontaa hoitavalta viranhaltijalta vahingonkärsijälle maksamansa korvausmäärä noudatetaan soveltuvin osin vahingonkorvauslain työnantajan työntekijään kohdistuvaa regressioikeutta koskevia säännöksiä.

Mitä 1 ja 2 momentissa säädetään, noudatetaan myös maa- ja metsätalousministeriön tai lääninhallituksen tässä laissa tarkoitettuja tehtäviä suorittamaan määräämän eläinlääkärin mahdollisesti aiheuttamien vahinkojen korvaamiseen ja korvausten takaisinperintään.

62 §

Salassapitovelvollisuus

Joka tämän lain taikka sen nojalla annettujen säännösten tai määräysten noudattamista valvoessaan taikka 48 §:ssä tarkoitettua selvitystä tai tutkimusta suorittaessaan on saanut tietoja yksityisen henkilön tai yhteisön taloudellisesta asemasta, liike- tai ammatillisuudesta taikka yksityisen henkilön henkilökohtaisista oloista, ei saa ilman asianomaisen suostumusta sivulliselle ilmaista eikä käyttää hyödykseen tai toisen hyödyksi näin saamia tietoja.

Mitä 1 momentissa säädetään, ei estä tietojen ja asiakirjojen antamista:

- 1) valvontaviranomaisille tämän lain mukaisten tehtävien suorittamista varten;
- 2) syyttäjä-, poliisi- tai tulliviranomaisille rikoksen selvittämistä varten;
- 3) muutoksenhakua tutkivalle viranomaiselle tämän lain mukaisessa asiassa; eikä
- 4) Suomea sitovan kansainvälisen sopimuksen tai Euroopan yhteisön oikeusjärjestyksen edellyttämille ulkomaisille toimielimille ja tarkastajille kyseisen sopimuksen tai oikeusjärjestyksen niin edellyttäessä.

63 §

Ilmoitusvelvollisuus

Jos on syytä epäillä, että eläinsuojelulakia tai sen nojalla annettuja säännöksiä tai määräyksiä on rikottu, on tässä laissa tarkoitettun

valvontaviranomaisen viipymättä tehtävä asiaa ilmoitus poliisille.

64 §

Valvontavelvoite

Lapsen huoltajien ja muiden henkilöiden, joilla on valvonnassaan viittätoista vuotta nuorempi lapsi, on huolehdittava siitä, ettei lapsi kohtele eläimiä tämän lain ja sen nojalla annettujen säännösten ja määräysten vastaisesti.

65 §

Tarkeimmat säännökset

Tarkeimmat säännökset tämän lain täytäntöönpanosta annetaan asetuksella.

8 luku

Voimaantulo- ja siirtymäsäännökset

66 §

Voimaantulo

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 199 .

Tällä lailla kumotaan 27 päivänä tammikuuta 1971 annettu eläinsuojelulaki (91/71) siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen sekä kotieläinten liikkuvasta kaupasta 10 päivänä toukokuuta 1968 annettu asetus (280/68) siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen.

Kumottavan lain 9 §:n 1 momentin ja 11 §:n 2 momentin nojalla 20 päivänä joulukuuta 1985 annettu asetus koe-eläintoiminnasta (1076/85) jää edelleen voimaan.

Tämän lain voimaan tullessa vireillä olevat asiat käsitellään tämän lain voimaan tullessa voimassa olleiden säännösten mukaisesti.

Ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanemiseksi tarvittaviin toimenpiteisiin.

67 §

Siirtymäsäännökset

Sen, joka tämän lain voimaan tullessa harjoittaa 21 §:n 2 momentissa, 23 §:n 1 momentissa tai 24 §:n 1 momentissa tarkoitettua toimintaa, on vuoden kuluessa lain voimaantuloa tehtävä toimintaa koskeva ilmoitus lääninhallitukselle.

Toiminnanharjoittajan, joka tämän lain voimaan tullessa kuljettaa eläimiä tulonhankkimistarkoituksessa, on haettava 30 §:ssä tarkoitettu lupa kuuden kuukauden kuluessa tämän lain voimaantulosta.

Kunnan on huolehdittava 15 §:n 1 momentissa tarkoitettujen eläinten hoidon järjestämisestä kahden vuoden kuluessa lain voimaantulosta.

Helsingissä 5 päivänä maaliskuuta 1996
